



Statens dimensionering av lärarutbildning

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens skrivelse 2014/15:47 Riksrevisionens rapport om statens dimensionering av lärarutbildningen. Skrivelsen innehåller regeringens bedömningar och åtgärder med anledning av Riksrevisionens granskningsrapport Statens dimensionering av lärarutbildningen – utbildas rätt antal lärare? (RiR 2014:18).

Inga följdmotioner har väckts med anledning av skrivelsen.

Utskottet anser att frågan om dimensionering av lärarutbildningen är angelägen och att det finns möjligheter att utveckla detta område, bl.a. utifrån Riksrevisionens iakttagelser. Den övergripande utmaningen för den svenska skolan är att göra läraryrket mer attraktivt. Enligt utskottet finns det goda förutsättningar för detta genom de pågående och planerade åtgärder som regeringen har redovisat. Genom kommande utredningsförslag och beredningsarbete kan dessutom ytterligare insatser och initiativ förväntas på området.

Utskottet föreslår att riksdagen lägger skrivelsen till handlingarna.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Bakgrund	4
Skrivelsens huvudsakliga innehåll.....	5
Utskottets överväganden.....	6
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	13
Skrivelsen.....	13

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Skrivelse 2014/15:47

Riksdagen lägger skrivelse 2014/15:47 till handlingarna.

Stockholm den 4 juni 2015

På utbildningsutskottets vägnar

Lena Hallengren

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Lena Hallengren (S), Christer Nylander (FP), Camilla Waltersson Grönvall (M), Thomas Strand (S), Betty Malmberg (M), Caroline Helmersson Olsson (S), Stefan Jakobsson (SD), Michael Svensson (M), Håkan Bergman (S), Ulrika Carlsson i Skövde (C), Gunilla Svantorp (S), Robert Stenkvist (SD), Annika Eclund (KD), Roza Güclü Hedin (S), Maria Stockhaus (M) och Elisabet Knutsson (MP).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I detta ärende behandlar utskottet regeringens skrivelse 2014/15:47 Riksrevisionens rapport om statens dimensionering av lärarutbildningen. Inga motionsyrkanden har väckts med anledning av skrivelsen.

Riksdagen lämnade Riksrevisionens granskningsrapport Statens dimensionering av lärarutbildningen – utbildas rätt antal lärare? (RiR 2014:18) till regeringen den 18 september 2014.

Statens skolverk, Universitetskanslersämbetet, Universitets- och högskolerådet samt Sveriges universitets- och högskoleförbund har yttrat sig över granskningsrapporten (U2014/6376/UH).

Regeringen överlämnade sin skrivelse till riksdagen den 22 januari 2015.

Bakgrund

Riksrevisionen är en myndighet under riksdagen och en del av riksdagens kontrollmakt. Från och med den 1 januari 2011 gäller att alla effektivitetsgranskningar som inte avser Riksdagsförvaltningen eller riksdagens övriga myndigheter ska lämnas till riksdagen som i sin tur lämnar dem vidare till regeringen. Regeringen ska därefter inom fyra månader lämna en skrivelse till riksdagen som redogör för vilka åtgärder man vidtagit eller tänker vidta med anledning av en granskningsrapport.

Riksrevisionen har granskat statens system för lärarförsörjning och om detta är effektivt för att tillhandahålla rätt antal lärare med tillräcklig formell kompetens. Granskningen har fokuserats på dimensioneringen av den lärarutbildning som infördes 2011. I systemet för dimensionering ingår lärosätenas arbete med att bestämma antalet studieplatser, hur regeringen följer upp det arbetet samt hur regeringen har agerat för att förbättra lärosätenas förutsättningar att genomföra en effektiv dimensionering. Granskningen omfattar inte insatser som syftar till att påverka antalet lärare genom t.ex. kompletterande pedagogisk utbildning eller vidareutbildning av redan verksamma lärare.

Granskningen har genomförts med hjälp av fallstudier av fem lärosäten och ett urval kommunala skolhuvudmän i lärosätenas närhet, en enkät till lärosäten med lärarutbildning, en enkät till kommunala och enskilda skolhuvudmän, dokumentstudier och intervjuer med tjänstemän på Utbildningsdepartementet, Skolverket och Universitetskanslersämbetet.

Skrivelsens huvudsakliga innehåll

Skrivelsen innehåller regeringens bedömningar med anledning av Riksrevisionens granskningsrapport Statens dimensionering av lärarutbildningen – utbildas rätt antal lärare? (RiR 2014:18).

Regeringen instämmer delvis i Riksrevisionens övergripande slutsats att systemet för lärarförsörjning kan fungera mer effektivt. Regeringen anser emellertid att frågan om en tillräcklig tillgång till kvalificerade lärare till stor del är en fråga om läraryrkets attraktivitet. Det är viktigt att lärarutbildningen håller hög kvalitet och är attraktiv för studenter och på arbetsmarknaden.

Regeringen anger att den har föreslagit flera omfattande reformer för att öka läraryrkets attraktivitet och att den avser att fortsätta att arbeta för att dessa åtgärder ska kunna genomföras. Flera av de områden inom vilka Riksrevisionen lämnar rekommendationer omfattas också av den pågående utredningen om högskolans utbildningsutbud. Regeringen utesluter inte att det kan finnas anledning att göra nya överväganden i fråga om dimensionering av högskoleutbildningen, bl.a. utifrån utredarens bedömningar och förslag.

Utskottets överväganden

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen lägger skrivelse 2014/15:47 Riksrevisionens rapport om dimensionering av lärarutbildningen till handlingarna.

Riksrevisionens iakttagelser

Regeringens styrning är återhållsam

Riksrevisionen pekar på att den aktiva statliga styrningen av dimensioneringen av den lärarutbildning som infördes 2011 är mindre omfattande jämfört med tidigare då lärosätena fick särskilda mål för antalet lärexamina. Det finns enligt Riksrevisionen goda skäl till att generellt vara återhållsam i styrningen av högskolan, men det bör samtidigt beaktas att lärarutbildningen är en samhällskritisk utbildning eftersom kompetenta lärare är en förutsättning för kvaliteten i skolans undervisning. Studenternas efterfrågan och arbetsmarknadens behov stämmer inte överens, vilket gör att regeringen borde styra dimensioneringen effektivare, menar Riksrevisionen.

Samarbete och konkurrens – två värden i konflikt

De flesta lärosäten samarbetar i någon form med andra lärosäten, främst genom ett utbyte av erfarenheter och nätverksbyggande. En tredjedel av lärosätena ger regelmässigt lärarutbildning i samarbete med något annat lärosäte. Enligt Riksrevisionen indikerar detta att det finns utrymme för fler fördjupade samarbeten mellan lärosäten och att man borde kunna öka koncentrationen av lärarutbildningen till färre lärosäten. De flesta lärosäten ser en koncentration som positivt för ekonomi och kvalitet men enligt Riksrevisionen är de inte benägna att avstå en ämnesinriktning eller årskurs till andra lärosäten. Om ett lärosäte ger upp en inriktning kan det medföra problem även för andra utbildningsinriktningar på det egna lärosätet. Vidare är en bred lärarutbildning en fördel i konkurrensen med andra lärosäten. Systemet för resurstilldelning premierar också att lärosätena ger utbildningar till vilka det finns många sökanden. Sammantaget medför dessa faktorer att det är svårt för lärosätena att komma överens om att koncentrera vissa inriktningar till färre lärosäten, enligt Riksrevisionen.

Inhämta kunskap och fördela utbildningsplatser

Riksrevisionen menar att lärosätenas befintliga lärarresurser har stor betydelse för de beslut lärosätena fattar om antalet platser på lärarutbildningarnas olika inriktningar. I viss mån anpassas utbildningsutbudet efter undervisande personal som finns tillgänglig. Även om lärarresurser är viktigt för

utbildningens kvalitet leder detta till en viss tröghet i systemet, dvs. att utbildningar erbjuds där arbetsmarknadens behov är mindre samtidigt som det blir svårt att öka utbildningar där behovet är större. Riksrevisionen anser att lärarresurserna inte bör spela lika stor roll som de verkar göra i dag i lärosätenas beslut om antalet utbildningsplatser.

Enligt Riksrevisionen tar inte Universitetskanslersämbetet hänsyn till studentunderlag i sin prövning av examenstillstånd, något som Riksrevisionen menar att högskolelagen (1992:1434) ger utrymme för. Om detta gjordes skulle prövningen få en dimensionerande effekt och stimulera samarbete mellan lärosäten, anser Riksrevisionen.

Riksrevisionen menar vidare att om regeringen vill att lärosätena ökar antalet platser på vissa utbildningar kan den också behöva stödja lärosätena med att bygga upp aktuella lärarresurser.

Förutom tillgängliga lärarresurser är antalet sökande studenter den viktigaste faktorn för hur lärosätena fattar beslut om inriktningar och antalet platser på lärarutbildningen liksom beslut om att inte erbjuda en viss utbildning. Enligt Riksrevisionen bidrar utformningen av systemet för hur resurser fördelas till högre utbildning till att man riskerar att få ett underskott av vissa lärare och ett överskott av andra.

Lärosätena har möjlighet att omfördela resurser och platser mellan utbildningar inom lärosätet. Möjliga resurser att omfördela kommer från det befintliga antalet studenter och detta kan leda till att lärosätena antar fler studenter än arbetsmarknadens behov inom områden med högt söktryck. Ett sätt för lärosätena att kunna erbjuda utbildning i bristämnen kan vara att hålla medel centralt för att sedan omfördela dessa till ämnesinriktningar där det råder brist. Enligt Riksrevisionen förs diskussioner på lärosätena om ett sådant tillvägagångssätt, men den utsträckning en omfördelning faktiskt görs varierar.

Samtal om dimensionering mellan lärosäten och skolhuvudmän kan utvecklas

Lärosätena samverkar med skolhuvudmän på framför allt regional nivå. När lärosäten och skolhuvudmän träffas är det generellt främst för att diskutera skolutveckling och utbildningens verksamhetsförlagda utbildning och sällan antalet platser på utbildningens olika inriktningar. Enligt Riksrevisionen finns det ett stort utrymme för lärosätena att öka samverkan med de enskilda huvudmännen.

En majoritet av de kommunala skolhuvudmännen informerar lärosätena om sina behov av lärare medan endast en mycket låg andel av de enskilda skolhuvudmännen gör det. Samtidigt har nära hälften av skolhuvudmännen inte någon aktuell personal- eller kompetensförsörjningsplan. Riksrevisionen bedömer att mer utvecklade underlag från skolhuvudmännen skulle kunna öka lärosätenas möjlighet att dimensionera utifrån de behov som finns.

Bristande kvalitet i lämnade uppgifter och önskemål om ökad tillgänglighet till nationella register

Enligt vissa kommuner finns det kvalitetsbrister i de uppgifter som de kommunala skolhuvudmännen rapporterar in till Skolverkets register över pedagogisk personal (lärarregistret). Detta skapar osäkerhet i underlagen för prognoser över behovet och pekar på att insamlade uppgifter kan behöva kvalitetssäkras.

Vissa kommuner efterfrågar information från Skolverkets lärarlegitimationsregister då sådan skulle underlätta för kommunerna att ta fram bra underlag om behov av lärare med olika utbildningsinriktningar. Riksrevisionen menar att statistik över lokalt verksamma lärare skulle underlätta för skolhuvudmännen att förmedla sitt långsiktiga lärarbehov till lärosätena.

Riksrevisionens rekommendationer

Enligt Riksrevisionen behöver regeringen påverka lärosätenas dimensionering aktivare för att säkerställa tillgången på kompetenta lärare. Utan kompetenta lärare finns det också en risk att kvalitetshöjande insatser som staten gör i form av t.ex. matematiklyft och läslyft inte får den avsedda effekten på undervisningen. En aktivare styrning skulle också fungera som ett effektivt komplement till de åtgärder som regeringen vidtagit för att höja läraryrkets status och på detta sätt höja utbildningens attraktivitet, enligt Riksrevisionen.

Riksrevisionen rekommenderar därför regeringen att:

- Justera resurstilldelningssystemet så att det inom lärarutbildningen blir möjligt att stärka lärosätenas förutsättningar för att ge utbildningar inom bristämnen även när antalet studenter är få.
- Stimulera och ytterligare underlätta för lärosätena att samverka om lärarutbildningen för att därigenom uppnå en ökad specialisering mellan lärosätena.
- Fortsätta arbetet med att utveckla statistiken om verksamma lärare och i högre grad tillgängliggöra den för skolhuvudmännen för att på så sätt öka huvudmännens möjlighet att ge lärosätena underlag för dimensioneringen.
- Utreda om provningen för examenstillstånd även bör innefatta dimensioneringsaspekten.

Enligt Riksrevisionen bör lärosätena stärka vissa områden i syfte att fatta beslut om dimensionering som resulterar i rätt antal lärare med rätt utbildning.

Riksrevisionen rekommenderar därför lärosätena att:

- Arbeta mer systematiskt och strategiskt med studentrekrytering till utbildning av lärare där det råder brist.
- På ett mer systematiskt sätt ha kontakt med alla typer av skolhuvudmän för att inhämta information om deras framtida behov av lärare.

- Arbeta mer aktivt för att se till att undervisande personal matchar de behov som finns på arbetsmarknaden av lärare.

Regeringens bedömning av Riksrevisionens iakttagelser

Regeringen instämmer i att den statliga styrningen av dimensioneringen av lärarutbildningen är viktig men anser att denna fråga endast till mindre del påverkar möjligheten att tillgodose behovet av lärare med rätt kompetens. Riksrevisionens rekommendationer bedöms endast ha en begränsad effekt för att öka antalet examinerade lärare inom olika bristinriktningar och bristämnen. I stället krävs att fler vill bli lärare och att fler söker sig till lärarutbildningen. Regeringen anser att frågan om tillräcklig tillgång till kvalificerade lärare i stor utsträckning hänger ihop med yrkets attraktivitet. Det är viktigt att lärarutbildningen håller hög kvalitet, att den ses som ett attraktivt utbildningsval för studenter och att den efterfrågas på arbetsmarknaden.

Erfarenheter visar att en alltför centralstyrd dimensionering av utbildningar inte är ändamålsenlig. Regeringen anser att lärosätenas utformning av utbildningsutbudet också fungerar generellt sett väl. En analys av konsekvenser av att bryta ut en utbildning eller delar av en utbildning ur det nuvarande systemet för resurstilldelning till högskoleutbildning måste ses i ett större sammanhang. Regeringen delar därför inte Riksrevisionens bedömning att resurstilldelningssystemet bör justeras för lärarutbildningen.

Regeringen anser, i likhet med Riksrevisionen, att lärosätena särskilt kan behöva samverka kring vissa utbildningar, bl.a. för att säkerställa utbildning av hög kvalitet men också för att svara mot den nationella efterfrågan på arbetsmarknaden.

Det har hittills funnits problem när det gäller statistiken över tillgången till lärare, både över yrkesverksamma lärare och studenter i lärarutbildning. Detta har orsakat problem för lärosätena när de ska fatta beslut om dimensioneringen av lärarutbildningen och dess olika inriktningar liksom för skolhuvudmän och personer som är intresserade av att utbilda sig till lärare. Kravet på legitimation som lärare och kraven på behörighet i ämne, skolform och årskurs som respektive lärare bedriver undervisning i kommer att bidra till att ge en tydligare bild över läget. Regeringen instämmer i Riksrevisionens rekommendation att arbetet med att förbättra statistiken bör fortsätta och att det även bör undersökas om informationen i ökad utsträckning kan lämnas till skolhuvudmännen.

Riksrevisionen rekommenderar regeringen att utreda om prövningen för examenstillstånd för lärosäten bör innefatta dimensioneringsaspekten. Enligt 1 kap. 13 § punkt 2 högskolelagen är ett av kraven för tillstånd att det i ett riksperspektiv finns ett allmänt intresse av att examina får utfärdas. Enligt regeringen kan det i praktiken vara svårt att göra sådana avvägningar vid prövningar då det allmänna intresset kan skifta över tid, t.ex. beroende på tidshorisont och konjunkturförändringar.

Regeringen instämmer i de rekommendationer som Riksrevisionen har lämnat till lärosätena. Det är viktigt att lärosätena har systematiska kontakter med regionens skolhuvudmän för att få underlag inför beslut om utbildningsutbudet. Dessutom är det viktigt att lärosätena arbetar strategiskt och långsiktigt med studentrekrytering, särskilt inom de områden där antalet sökande är begränsat. Enligt regeringen finns det också stora fördelar med att samordna arbetet med studentrekrytering mellan lärosäten.

Regeringens åtgärder med anledning av Riksrevisionens iakttagelser

Sedan Riksrevisionen lämnade sin granskningsrapport till riksdagen har en ny regering tillträtt. Efter tillträdet i oktober 2014 har flera förslag lagts fram om omfattande reformer för att öka läraryrkets attraktivitet. Regeringen har bl.a. tagit initiativ till en nationell samling för läraryrket för att ta ett mer långsiktigt och samlat grepp kring rekryteringen av fler lärare och förskollärare men också för att få verksamma lärare att stanna kvar i yrket. Inom ramen för den nationella samlingen har regeringen bjudit in olika berörda aktörer på nationell och lokal nivå till samtal om vad som kan göras gemensamt för att stärka och öka attraktiviteten i läraryrket. Regeringen har ett tydligt fokus i arbetet. Attraktiviteten i läraryrket ska ökas genom statliga satsningar för en höjning av lärares löner, kvalitetssatsningar på lärar- och förskolläraryrken, kompetensutveckling för lärare, investeringar i mer personal i skolan samt andra insatser som ger läraren bättre möjligheter att ge varje elev undervisning av hög kvalitet. Enligt regeringen är dessa insatser avgörande för att komma till rätta med den rådande lärarbristen och därmed för att få rätt antal lärare med rätt kompetens.

Flera av de områden inom vilka Riksrevisionen lämnar rekommendationer omfattas av den pågående utredningen om högskolans utbildningsutbud (dir. 2014:54, tilläggsdirektiv 2015:23). Denna utredning ska enligt direktiven bl.a. bedöma om balansen i högskolans utbildningsutbud är väl avvägd med hänsyn till studenternas efterfrågan, arbetsmarknadens behov och samhällets övriga behov i kombination med målet att utbildningen ska ha hög kvalitet och att studenterna ska ha möjlighet till progression i utbildningen. Utredaren ska också bedöma om det inom ramen för det nuvarande resurstilldelningssystemet behövs starkare incitament för lärosätena att dimensionera utbildningar efter samhällets behov. Uppdraget ska redovisas senast den 30 juni 2015. Universitetskanslersämbetet har vidare i uppdrag att följa upp hur lärosätena arbetar med dimensionering och föreslå hur arbetet kan förbättras (U2013/7791/UH). Regeringen utesluter inte att det kan finnas anledning att göra nya överväganden i fråga om dimensioneringen utifrån kommande bedömningar och förslag.

Vad gäller de statistikproblem som Riksrevisionen lyfter fram har flera åtgärder vidtagits. Skolverket har haft i uppdrag att utveckla registret över pedagogisk personal så att det ska gå att få fram ett mer detaljerat underlag för

prognoser när det gäller tillgång på och behov av lärare fördelat på skolformer, årskurser osv. Skolverket har också i uppdrag att årligen ta fram uppgifter om hur stor del av undervisningen som bedrivs av behöriga lärare. Skolverket ska vidare utveckla statistiken så att fler lärarkategorier, verksamhets- och skolformer omfattas.

I samarbete med Universitetskanslersämbetet ska Skolverket vidare utarbeta en detaljerad prognos över behovet av olika lärarkategorier (U2014/4128/S). Utgångspunkten ska vara skolväsendets behov och prognosen ska beakta bl.a. behov av behöriga lärare och förskollärare på såväl regional som nationell nivå. Den ska också kunna utgöra ett praktiskt användbart verktyg för lärosätenas arbete med dimensioneringen av förskolläraryrket och lärarutbildningarna. En redovisning ska lämnas i juni 2015.

Frågan om skolhuvudmäns tillgång till lärarlegitimationsregistret bereds för närvarande inom Regeringskansliet. Likaså bereds den departementspromemoria som tagits fram med förslag till förändringar av examensbeskrivningen för ämneslärarexamen (U2015/500/UH).

Utskottets ställningstagande

Att stärka läraryrkets attraktivitet, och därigenom få fler kvalificerade lärare och yrkesverksamma lärare som fortsätter att arbeta i yrket, är enligt utskottet av avgörande betydelse för att vända den negativa kunskapsutvecklingen i den svenska skolan. Frågan om lärarens viktiga roll i utbildningen liksom behovet av att få fler nya och kvalificerade sökande till läraryrket diskuteras såväl i många enskilda EU-länder som på övergripande EU-nivå. Utskottet konstaterar att regeringen också fokuserar på denna fråga i vårändringsbudgeten (prop. 2014/15:99) liksom i vårpropositionen (prop. 2014/15:100). I likhet med regeringen anser utskottet att det finns flera åtgärder som kan bidra till att göra läraryrket mer attraktivt, t.ex. högre löner, minskat administrativt arbete och bättre möjligheter att göra karriär och utvecklas i yrket.

Utskottet har noterat Riksrevisionens slutsats om att det finns utrymme för mer samverkan mellan lärosätena vad avser lärarutbildningar. I likhet med regeringen anser utskottet att lärosätena särskilt kan behöva samverka kring t.ex. utbildningar med låg studentefterfrågan för att säkerställa utbildning av hög kvalitet och svara mot arbetsmarknadens efterfrågan nationellt. Universitetskanslersämbetets iakttagelser i den nyligen avlämnade rapporten Dimensionering av högre utbildning (rapport 2015:7), liksom myndighetens fortsatta arbete utifrån rapporten, kan vidare bidra till att lärosätenas dimensioneringsarbete kan utvecklas på flera sätt. Den kommande redovisningen från Utredningen om högskolans utbildningsutbud kan förväntas ge ett värdefullt underlag till den fortsatta utvecklingen av dimensioneringen, inte minst inom sådana områden där studenternas efterfrågan och arbetsmarknadens och samhällets behov inte överensstämmer.

Utskottet avser att följa den fortsatta beredningen och utvecklingen av det viktiga arbetet med dimensioneringen av utbildningsutbudet.

Utskottet ser det som värdefullt att statistiken över tillgången till och behovet av lärare håller på att utvecklas. Den statistik som Skolverket nu tar fram ger regioner, kommuner och skolor en bättre bild av situationen vad gäller behörighet och tillgång till lärare. Genom att skolhuvudmännen får en bättre överblick över lärarsituationen och vilka behov som finns av olika lärarkategorier kan de också bli tydligare i sin kommunikation med lärosätena om önskemål på lärarutbildningar. Den prognos över behov av olika lärarkategorier som Skolverket, i samarbete med Universitetskanslersämbetet, arbetar med är av stort värde inte minst för blivande studenter inför deras studieval. Likaså ökar detta underlag möjligheten att få bättre träffsäkerhet i antalet utbildningsplatser på lärosätenas olika lärarutbildningar. I samband med utskottets bedömning av resultatredovisningen i regeringens budgetproposition för 2015 (bet. 2014/15:UbU1 utg.omr. 16 s. 23) underströk utskottet att det är angeläget att få en samlad bild av skolans personalsituation. Utskottet angav vidare att det utgår från att regeringen återkommer till riksdagen med en särskild resultatskrivelse om detta område.

Utskottet har med intresse tagit del av OECD:s aktuella rapport *Improving schools in Sweden* och dess analys av frågan om förutsättningar och möjligheter för de svenska lärarna att bedriva en sådan undervisning att elevernas och skolornas resultat kan utvecklas och förbättras. OECD pekar bl.a. på vikten av kvaliteten på lärarutbildningen och en höjning av läraryrkets attraktivitet. Ansvariga ministrar har i flera sammanhang kommenterat OECD:s iakttagelser och har även redovisat olika initiativ med koppling till den svenska lärarutbildningens utveckling. Regeringen har nu lämnat över OECD-rapporten till Skolkommissionen, som enligt sitt direktiv (dir. 2015:35) ska föreslå insatser som ska leda till höjda studieresultat, förbättrad kvalitet i undervisningen och en ökad likvärdighet i skolan, baserat på bl.a. OECD:s rekommendationer. Enligt utskottet talar detta upplägg för att OECD:s analys och förslag omhändertas på ett effektivt sätt, samtidigt som det redan pågående och planerade arbetet med att utveckla lärarutbildningen och stärka läraryrket fortskrider.

Frågan om fortbildning för lärare är ett område som är av stor betydelse för läraryrkets utveckling. Utskottet har tidigare uppmärksammat (bet. 2014/15:UbU11 s. 71) de internationella resultat som visar att lärare i Sverige i mindre utsträckning än genomsnittet för övriga OECD-länder deltar i kompetensutvecklande aktiviteter. Utskottet vill ännu en gång understryka vikten av att huvudmännen tar sitt ansvar och ser till att personalen ges möjligheter till kompetensutveckling. Mot bakgrund av utskottets uppföljning av hur ny kunskap tas till vara i skolan (2012/13:RFR10) vill utskottet också återigen betona betydelsen av att lärarna ges goda förutsättningar att inhämta och använda ny kunskap i sitt arbete.

Med detta förslår utskottet att riksdagen lägger skrivelsen till handlingarna.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Skrivelsen

Regeringens skrivelse 2014/15:47 Riksrevisionens rapport om statens dimensionering av lärarutbildningen.